

[Hagen Hagensen]

anderledes ud og optræder på anden måde, end vi gør det normalt herhjemme.

Der har været episoder og uroligheder og tildragelser rundt omkring i landet, der er særdeles beklagelige, og som asylsøgende uanset deres usikkerhed og bekymring over egne forhold burde have undgået.

Ventetiden kan give et psykisk pres, og det taler i særdeleshed for, at vi skal kunne afgøre sager hurtigere, end tilfældet er nu.

Når vi viser forståelse over for dem, der kommer hertil, må de naturligvis også vise hensyn over for værtslandet og dets befolkning. Det er allerede blevet nævnt i dag, at om det at kassere tilbudt indbo, stille krav om at få eneværelse, og hvad der kan være tale om, ikke at kunne lide maden, osv. må man simpelt hen sige: det kan vi bare ikke have. Asylansøgere må tage i betragtning, at mange danskes levevilkår er beskedne, og det kan betyde, at tolerancegrænsen ikke er særlig høj.

Justitsministeren har i tidens løb fulgt denne sag op, og regeringen har da også iværksat en lang række tiltag på flygtningeområdet. Den tilkendegivelse, justitsministeren gav i sin tale i dag, af regeringens opfattelse, at vi har nået grænsen for, hvad der inden for den nuværende lovgivnings rammer kan gøres for at sikre en forsvarlig behandling i asylsager, må gøre et stærkt indtryk på tinget.

Jeg håber, at vi snarest får sådanne ændringer, at flygtningeforholdene kan afklares således, at alene de egentlige flygtninge, de, der er i fare, skal modtages her i landet. Jeg synes, hr. Torben Lunds tale tydede på, at det kan vi nu få klaret.

At håbe, at verden omkring os kommer sådan i lave, at flygtninge bliver ganske få, må vist desværre lades ude af betragtning. Men gennem Nordisk Råd, gennem Europarådet, gennem EF, hvor sagen nu er rejst af mine konservative kolleger, og gennem det arbejde, vi tager del i i FN, må vi søge at opnå en fordeling landene imellem af flygtninge og et samvirke om at søge organiserede flugtruter med hensynsløse mellemmand standset. De bestræbelser bør givetvis fremmes.

Der har været nævnt tal her i dag, og jeg skal lade være med at trætte tinget med flere af dem. Der er ikke spor tvivl om, at vi er inde i en periode, hvor vi herhjemme modta-

ger mange flere flygtninge, målt i forhold til vort lands størrelse, vort befolkningstal, end man gør i andre lande. Det er bl.a. de forhold, der må tages op til overvejelse.

Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med, at der er god grund til at nære bekymring over flygtningeforholdene, men jeg synes i særdeleshed, at der er god grund til at nære bekymring på baggrund af de taler, fru Pia Kjærsgaard har holdt her i dag. Så må vi andre se at klare opgaven.

Bjørn Elmquist (V):

Som et liberalt parti lægger vi i venstre vægt på, at vi i Danmark kan hjælpe mennesker i nød. De mennesker, vi diskuterer i dag, politiske flygtninge, er mennesker, som i deres eget hjemland er truet på liv og helbred, og som derfor tager den sikkert meget svære beslutning at begive sig på flugt ud i det uvisse.

Denne indstilling er i nøje samklang med vores aktiviteter, vores tilslutning til internationalt samarbejde, der styrker demokrati, menneskerettigheder, international forståelse, frihed og fred, det være sig i Nordisk Råd, EF, Europarådet eller NATO. Vi kan da også se, at det især er de lande, som er medlem af de organisationer, jeg just har nævnt, flygtningestrømmene i disse år retter sig imod, de lande, hvor det, man kalder frihedsidealerne, holdes højt.

I FN forsøger man at løse nogle af problemerne først og fremmest i forbindelse med de såkaldte konventionsflygtninge. Men vi må erkende, at det, der i dag tager opmærksomheden, er det, vi kalder de sporadiske flygtninge, de, der kommer uden forudgående aftale, uden forudgående meddelelse, til vore grænser og beder om politisk asyl.

Vi har i de sidste måneder kunnet konstatere en stærkt øget tilstrømning, og de tal, som har været nævnt her fra talerstolen, og som justitsministeren har været fremme med i den offentlige debat, viser, at Danmark nu placerer sig i spidsen. Vi er dem, der får den største tilstrømning af asylansøgere i disse måneder, hvis vi sætter det i relation til vores befolkningstal.

Det gør det nødvendigt at overveje situationen, som den tegner sig, og der er to måder, vi kan gøre det på. Der er den internationalisering, som melder sig, et forsøg på at